

ساخت، سنجش روایی، پایایی، و هنجاریابی پرسشنامه انگیزش شرکت سالمندان در فعالیت بدنی

محسن بنام^۱، رخساره بادامی^۲، زهره مشکاتی^۳

تاریخ دریافت: ۹۲/۷/۲۶ تاریخ پذیرش: ۹۲/۱۲/۲۷

چکیده

هدف پژوهش حاضر سنجش روایی، پایایی، و هنجاریابی پرسشنامه انگیزش شرکت سالمندان در فعالیت بدنی است که پژوهشگر آن را بر اساس مدل اجتماعی-بوم شناختی ساخته و انگیزش شرکت کنندگان را در سه سطح درون-فردی، بین فردی، و اجتماعی می‌سنجد. جامعه آماری این پژوهش را همه سالمندان زن و مرد دارای فعالیت بدنی و ورزشی با رده سنی ۶۰ سال و بالاتر شهر اصفهان تشکیل می‌دادند. روایی صوری و محتوایی این اجزار را شش نفر از متخصصان مربوط تایید کردند. روایی سازه پرسشنامه با استفاده از تحلیل عامل اکتشافی و پایایی با استفاده از دو روش آلفای کرونباخ و آزمون-آزمون مجدد (ضریب ثبات) بررسی شد. در این جامعه، سه عامل در ساختار پرسشنامه تأیید شد. میزان آلفای کرونباخ برای سه عامل انگیزش درون‌فردی، بین‌فردی و اجتماعی به ترتیب ۰/۷۵، ۰/۷۰ و ۰/۷۶ و برای کل مقیاس ۰/۸۱ بود. همچنین ضریب ثبات ۰/۹۴ برآورد شد. یافته‌ها نشان داد که پرسشنامه مورد نظر روایی و پایایی قابل قبولی دارد.

کلیدواژه‌ها: انگیزش شرکت، فعالیت بدنی، مدل اجتماعی-بوم شناختی.

Construct, Validity, Reliability and Normalization of Participation Motivation Questionnaire of Older Adults in Physical Activity

Mohsen Benam, Rokhsareh Badami, Zohreh Meshkati

Abstract

The aim of the present study is to determine the validity and reliability and normalization of Participation Motivation Questionnaire of Older Adults in Physical Activity which was constructed by the authors according to social-ecological model to measure participants motivation in intrapersonal, interpersonal, and social levels. The statistical populations of this study includes all active elderly men and women in physical activity and sport in the Esfahan city that is aged 60 years and above. Face validity and content validity of this questionnaire was established by 6 experts in this field. For determining construct validity of this questionnaire factors analysis were used. The reliability coefficient of this questionnaire were investigated using the Cronbach Alpha and Test-retest reliability (consistency coefficients). Three-factor structure of questionnaire were supported for our population. The Cronbach Alpha values for the three subscales of intrapersonal motivation, interpersonal motivation and community motivation were 0.751, 0.702, 0.760 respectively and 0.813 for total scale. Also, 0.942 for the consistency coefficients. The results of this research showed that this questionnaire has acceptable reliability and validity.

Key Words: Validity, Reliability, Normalization, Participation Motivation, The Social-ecological Model.

۱. دانشجوی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسگان

Email: rokhsareh.badami@gmail.com

۲. استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسگان (نویسنده مسئول)

۳. استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسگان

مقدمه

در سال‌های اخیر، مطالعه درباره سالماندان به طور چشمگیری افزایش یافته است. این جاذبه پژوهشی، به دلیل رشد سریع جمعیت سالخوردگان در جوامع مختلف است. نه تنها تعداد سالخوردگان سریع‌تر از بقیه جمعیت در حال رشد است، بلکه هزینه مراقبت از تندرستی آنها نیز بیشتر از دیگران است. جمیت این قشر در تمامی کشورها از جمله ایران رو به فزونی است؛ به گونه‌ای که سازمان ملل در سال ۲۰۰۶، تعداد کل سالماندان جهان را ۶۸۷ میلیون و ۹۳۳ هزار نفر برآورد و اعلام کرد که این تعداد تا سال ۲۰۵۰ به یک میلیارد و ۹۶۸ میلیون و ۱۵۳ هزار نفر خواهد رسید (نمایندگی خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۸۵). آخرین سرشماری صورت گرفته در ایران در سال ۱۳۸۵ نیز نشان داد که حدود ۲/۳ درصد از جمعیت کشور، یعنی بیش از پنج میلیون نفر، را سالماندان بالای ۶۰ سال تشکیل می‌دهند (میرزای و شمس، ۱۳۸۵، ص ۳۲۷)، که ۶۳/۶ درصد از آنها در شهرها و ۳۵/۴ درصد دیگر در روستاهای ساکن هستند (آصفزاده، قلوسیان و نجفی‌پور، ۱۳۸۷، ص ۸۷). متخصصان تخمین می‌زنند که تعداد سالماندان در سال ۲۰۵۰ به بیش از ۲۶ میلیون نفر و نسبت آن به کل جمعیت به حدود ۲۶ درصد خواهد رسید (حبیبی، سوادپور، مولاوی، شمشیری، و قربانی، ۱۳۸۷، ص ۴۸). آمادگی ما برای این رخداد اجتناب‌ناپذیر مهم است. چیزی که به همین اندازه اهمیت دارد افزایش داشت مربوط به سالماندان در حوزه‌های مختلف است تا بتوانیم با تکیه بر دانش به دست آمده، کیفیت زندگی سالماندان را ارتقاء دهیم و با بهینه‌سازی و حفظ تندرستی آنها، از وابستگی‌های غیر ضروری و بار مالی‌ای که به دلیل هزینه‌های درمانی به جامعه تحمیل می‌شود، بکاهیم. یکی از راهکارهایی که متخصصان برای حل بخش عمدت‌ای از مشکلات و رفع نیازهای متفاوت سالماندان مطرح می‌کنند،

انتخاب شیوه زندگی فعال است (اصلانخانی، ۱۳۸۷، ص ۵۲؛ رستمی، چهارده‌چریک، طالبی و رضایی، ۱۳۹۲، ص ۲). بر اساس شواهد، اجرای یک فعالیت بدنی ۳۰ دقیقه‌ای با شدت نرمال در روز می‌تواند به کسب فواید بهداشتی - درمانی قابل توجهی منجر شود (پیت، بلر، هاسکل، مکرا و بوچارد، ۱۹۹۵، ص ۴۰۴). همچنین، اجرای فعالیت بدنی منظم از توسعه و تشدید بیماری‌های همچون بیماری‌های قلبی -عروقی، دیابت نوع ۲، استئوآرتیت و پوکی استخوان پیشگیری می‌کند و اثر مثبتی بر سلامت روان و کاهش میزان افسردگی، استرس و اضطراب سالماندان دارد (ووگل و همکاران، ۲۰۰۹، ص ۳۰۳). با وجود ارائه این راهکار از طرف متخصصان، متأسفانه بسیاری از سالماندان بی‌تحرک هستند یا به میزان توصیه شده فعالیت نمی‌کنند (بلزا و همکاران، ۲۰۰۴، ص ۱؛ راویو و نتز، ۲۰۰۷). دلایل متنوعی برای این بی‌تحرکی وجود دارد که از این میان نبودن انگیزه سهم بسیاری را از آن خود کرده است (کوسیزتر، ۲۰۰۳؛ تو، استامپ، داموش و کلارک، ۲۰۰۴؛ اوسترنین، کرنز و رید، ۲۰۰۵؛ لیز، کلاکر، نیگ و نیومن، ۲۰۰۵). از این‌رو، به نظر می‌رسد که با شناسایی عوامل انگیزشی مؤثر بر شرکت سالماندان در فعالیت بدنی بتوان گام مؤثری در جهت افزایش میزان شرکت آنها در فعالیت بدنی برداشت.

انگیزش فرآیند روی‌آوری به فعالیتی خاص و ادامه‌آن است. این فرآیند، که رفتار را بر می‌انگیزد و به آن جهت می‌دهد، تمایلات و سوق‌دهنده‌های درونی و بیرونی را در بر می‌گیرد و نقش قدرتمندی در شرکت

1. Pate, Blair, Haskell, Macera, & Bouchard
2. Vogel et al.
3. Belza et al.
4. Raviv & Netz
5. Cousins
6. Tu, Stump, Damush, & Clark
7. Austrian, Kerns, & Reid
8. Lees, Clark, Nigg, & Newman

اساس مدل اجتماعی- بوم شناختی. نتایج این مطالعات نشان داد که وضعیت سلامتی بهتر (وایت‌هد و لول^{۱۳}، ۲۰۰۹؛ مارسلینی، جولیو، پاپا و موک-جیانی^{۱۴}، ۲۰۱۲)، توصیه‌پژوهش (کان و همکاران، ۲۰۰۳)، درد کمر (گودمن و بالو، ۲۰۰۴؛ رسنیک و همکاران، ۲۰۰۷)، کسب لذت و شادابی از طریق انجام فعالیت بدنی، دانستن مزایای حاصل از فعالیت بدنی و کاهش اضطراب (گودمن و بالو، ۲۰۰۴) و کسب اعتماد به نفس و خودکارآمدی (کوسینز، ۲۰۰۳؛ اشتایدر، اوکر، برووندر، میهner و بیندر^{۱۵}، ۲۰۰۳؛ رسنیک و همکاران، ۲۰۰۷ الف؛ همو، ۲۰۰۷ ب) از مهم‌ترین عوامل انگیزشی شرکت سالماندان در فعالیت بدنی بوده‌اند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات در اکثر این پژوهش‌ها مصاحبه با افراد سالماند بوده است.

از بین مدل‌های استفاده‌شده در راستای طبقه‌بندی عوامل انگیزشی، مدل اجتماعی - بوم شناختی نسبت به دیگر مدل‌ها توجه بیشتری به عوامل زیست- محیطی داشته است. این مدل، که در سال ۱۹۸۸ مکلئوری، بیبو، استکلر و گلانز^{۱۶} آن را ارائه کردند، به بررسی تعامل بین فرد و محیطی که در آن زندگی می‌کند می‌پردازد. طبق این مدل، هم خود فرد و هم محیطی که در آن زندگی می‌توانند در بروز رفتارها نقش داشته باشند. در همین راستا، رویکرد اجتماعی - بوم شناختی پنج زیرساخت درون‌فردي^{۱۷}، میان‌فردي^{۱۸}، جامعه^{۱۹}، عوامل سازمانی^{۲۰}، و سیاست عمومي^{۲۱} را در بروز رفتارها دخیل می‌داند (مک لروی و همکاران، ۱۹۸۸). عامل درون‌فردي به مواردی

افراد در فعالیت بدنی ایفا می‌کند (واعظ موسوی و مسیبی، ۱۳۸۶، ص ۱۵۱). تاکنون پژوهش‌های متعددی در جوامع مختلف به منظور شناسایی انگیزه-های افراد سالماند برای شرکت در فعالیت بدنی صورت گرفته است. برخی از آنها فاقد چارچوب نظری خاص برای طبقه‌بندی عوامل انگیزشی بوده‌اند (برای نمونه: وون و همکاران^{۲۲}؛ براون، فینکل‌اشتاين، براون، بوچنر و جانسون^{۲۳}، ۲۰۰۹) و برخی دیگر نیز بر مبنای نظریه‌ها و مدل‌ها اینجا شده‌اند، که می‌توان به نظریه‌ها و مدل‌های گوناگونی همچون مدل باور سلامتی^{۲۴} (مطرح شده در سال ۱۹۵۰ و تجدید نظر در سال ۱۹۸۸)، مدل رفتار برنامه‌ریزی شده^{۲۵} (مطرح شده در سال ۱۹۸۰)، مدل ارتقاء سلامتی پندر^{۲۶} (مطرح شده در سال ۱۹۸۲)، نظریه مراحل تغییر^{۲۷} (مطرح شده در سال ۱۹۸۳) و مدل اجتماعی- بوم شناختی^{۲۸} (مطرح شده در سال ۱۹۸۸) اشاره کرد. هر یک از این نظریه‌ها و مدل‌ها عامل‌هایی را در بروز و چهت‌گیری یک رفتار دخیل دانسته‌اند. از پژوهش‌هایی که بر مبنای این مدل‌ها و نظریه‌ها انجام شده است می‌توان به این موارد اشاره کرد: گودمن و بالو^{۲۹} (۲۰۰۴)، بر مبنای مدل باور سلامتی؛ کان، تریپ ریمر و مااس^{۳۰} (۲۰۰۳)، بر مبنای مدل رفتار برنامه‌ریزی شده؛ لوکاس، اورشان و کوک^{۳۱} (۲۰۰۰)، بر مبنای مدل ارتقاء سلامتی پندر؛ هایلدبرند و نیوفلد^{۳۲} (۲۰۰۹)، بر اساس نظریه مراحل تغییر و رسنیک و همکاران^{۳۳} (۲۰۰۷)، بر

-
1. Vaughn et al.
 2. Brown, Finkelstein, Brown, Buchner, Johnson
 3. The Health Belief Model
 4. Theory of Planned Behaviour
 5. Pender's Health Promoting Model
 6. The stage of change model/ transtheoretical model
 7. The social-ecological model
 8. Goodman & Ballou
 9. Conn, Tripp-Reimer, & Maas
 10. Lucas, Orshan, & Cook
 11. Hilderbrand & Neufeld
 12. Resnick et al

13. Whitehead & Lavelle

14. Marcellini, Giuli, Papa, & Mocchegiani

15. Schneider, Eveker, Brodner, Meiner, & Binder

16. McLeroy, Bibea, Steckler, & Glanz

17. Intrapersonal level

18. Interpersonal level

19. Community level

20. Institutional factors

21. Public policy

پژوهش‌ها انگیزش شرکت سالمدان با پرسش‌نامه‌هایی سنجیده شده که برای گروه‌های سنی دیگر طراحی شده است و در نهایت، پرسش‌نامه‌هایی که در ایران استفاده شده در کشورهای دیگر طراحی شده‌اند. شاید بدلیل اختلاف‌های فرهنگی، عوامل انگیزشی سالمدان ایران با سالمدان دیگر کشورها تفاوت‌هایی داشته باشد. علاوه‌بر موارد بالا، موضوع دیگری که باید به آن اشاره کرد این است که ابزار گردآوری اطلاعات در اکثر پژوهش‌های انجام‌شده در خارج از کشور مصاحبه بوده است و مصاحبه هم امری زمان بر و نیازمند تخصص است. ازین‌رو، در راستای رفع محدودیت‌های بیان شده، هدف از این پژوهش ساخت پرسش‌نامه برای سنجش انگیزش شرکت سالمدان در فعالیت بدنی بوده است. ازانجایی که از بین مدل‌های ارائه شده برای انگیزش شرکت در فعالیت بدنی، مدل اجتماعی-بوم شناختی به عوامل زیست-محیطی در بروز و جهت‌گیری یک رفتار (باوتمن و همکاران، ۲۰۱۱) اشاره داشت، این مدل مبنای ساخت پرسش‌نامه شد. از اهداف دیگر این پژوهش سنجش روابی، پایابی، تعیین هنجار و مقایسه انگیزش شرکت زنان و مردان سالمدان بود.

روش پژوهش

با توجه به هدف پژوهش حاضر، که ساخت، روابی، پایابی و هنجاریابی پرسش‌نامه انگیزش شرکت سالمدان در فعالیت بدنی بوده است، روش پژوهش توصیفی و از نوع آزمون‌سازی است (دلاور، ۱۳۸۵). جامعه آماری این پژوهش را سالمدان زن و مرد دارای فعالیت بدنی و ورزشی با رده سنی ۶۰ سال و بالاتر شهر اصفهان تشکیل می‌دادند. برای تعیین روابی و پایابی اولیه پرسش‌نامه، به صورت تصادفی خوش‌های، پنج پایگاه از بین پایگاه‌های سلامتی و تندرنستی زیر نظر شهرداری و اداره Z تربیت‌بدنی اصفهان انتخاب شد. در این پایگاه‌ها، افراد سالمدان

همچون دانش، نگرش، اعتقادها و صفات شخصیتی اشاره دارد. عامل میان‌فردی^۱ به تأثیر خانواده، دوستان و همسالان می‌پردازد. عامل جامعه^۲ به تأثیر شبکه‌های اجتماعی و عامل سازمانی^۳ به تأثیر قوانین و مقررات اشاره می‌کند (مک لروی و همکاران، ۱۹۸۸). در سال ۲۰۱۱، پژوهشگری با نام باوتمن و جمعی از همکارانش با مصاحبه با افراد سالمدان عوامل انگیزشی شرکت آنها در فعالیت بدنی را شناسایی کردند و بر اساس مدل اجتماعی-بوم شناختی به طبقه‌بندی این عوامل پرداختند. نکته جالب توجه در این پژوهش در نظر آوردن سه زیرساخت درون‌فردی، میان‌فردی و جامعه به عنوان حیطه‌های اصلی بود. آنها عامل سازمانی و سیاست عمومی را زیرمجموعه حیطه اجتماعی دانستند (باوتمن، بیرت، گروش، مت و گیرتز، ۲۰۱۱).

با وجود اینکه پژوهش‌های انجام‌شده در زمینه انگیزش شرکت سالمدان اطلاعات مهم و فراوانی را در اختیار پژوهشگران گذاشته و بنیادی را برای پژوهش‌ها فراهم آورده است، با این حال روش‌شناسی تعدادی از این پژوهش‌ها محدودیت‌هایی دارد که در ادامه به آنها اشاره می‌شود. یکی از محدودیت‌ها این است که برای سنجش انگیزش شرکت سالمدان در فعالیت بدنی از پرسش‌نامه‌هایی استفاده شده که تعدادی از عوامل احتمالی اثرگذار بر شرکت سالمدان در فعالیت بدنی را در نظر نیاورده اند؛ عواملی همچون دسترسی آسان به مراکز ورزشی، وضعیت آب و هوا، مری و نظارت مخصوص بهداشت (برای نمونه: پرسش‌نامه‌های انگیزش شرکت^۴ و انگیزش شرکت سالمدان^۵). محدودیت دیگر این است که در تعدادی از این

1. Interpersonal level
2. Community level
3. Institutional factors
4. Bautmans, Baert, Goris, Met, & Geerts
5. Participation Motivation Questionnaire
6. Participation Motivation Questionnaire for Older Adults

روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی با چرخش متعادم، سه گویه، که اثر منفی در محاسبات داشتند، حذف شدند و به این ترتیب تعداد گویه‌های پرسشنامه به ۴۷ گویه تقلیل یافت. برای ارزیابی مجدد روایی سازه و درنهاست تعیین هنجار، پرسشنامه را ۲۰۰ نفر از سالمندان، که در برنامه‌های فعالیت بدنی و ورزشی شرکت داشتند، تکمیل کردند. پس از انجام تحلیل عاملی، بار دیگر از بین ۴۷ گویه پرسشنامه، ۱۲ گویه از حیطه‌های مختلف حذف شد و درنهاست پرسشنامه‌ای با ۳۵ گویه حاصل شد.

به منظور بررسی سنجش پایابی پرسشنامه از دو روش محاسبه همسانی درونی (روش آلفای کرونباخ) و آزمون-آزمون مجدد (شاخص ضریب ثبات) استفاده شد.

برای تدوین هنجار پرسشنامه، نمرات خام به دست آمده از گروه نمونه نهایی به نمرات استاندارد و نمرات درصدی تبدیل شد.

به منظور مقایسه زنان و مردان سالمند در عوامل انگیزشی از آزمون تی دو نمونه مستقل استفاده شد.

یافته‌های پژوهش

یافته‌های پژوهش حاضر به شرح زیر است:

روایی محتوایی پرسشنامه انگیزش شرکت سالمندان در فعالیت بدنی

به منظور ارزیابی روایی صوری و محتوایی، بازبینهای^۱ از پرسشنامه پژوهشگر ساخته در اختیار شش نفر از متخصصان مربوط گذاشته شد. پس از دریافت نظرها، جداولی در زمینه چگونگی گویه‌ها و همچنین شیوه گذاره نمره گذاری تشکیل و نتایج به دست آمده طبقه بندی شد. پس از جمع‌بندی نتایج، از بین ۷۱ گویه اولیه، ۲۱ گویه حذف شد و همچنین شیوه نمره گذاری از سه درجه‌ای لیکرت به پنج درجه‌ای لیکرت تغییر یافت.

شناسایی شدند و بهشیوه تصادفی ساده، ۵۰ نفر از آنها برای مطالعه مقدماتی (پایلوت) انتخاب شدند. بر اساس تعداد متغیرهای موجود در پرسشنامه و همچنین واریانس محاسبه شده در مطالعه مقدماتی، حجم نمونه برای تعیین هنجار ۲۰۰ نفر به دست آمد. شیوه نمونه‌گیری در این مرحله به این صورت بود که ابتدا پایگاه‌هایی حذف شدند که به شکل تصادفی برای مطالعه مقدماتی انتخاب شده بودند. سپس از بین پایگاه‌های باقیمانده، ۲۴ پایگاه به صورت تصادفی انتخاب شدند و پس از آن با توجه به ویژگی‌های جامعه آماری، افراد ۶۰ سال و بالاتر شناسایی و از این بین نمونه آماری به صورت تصادفی انتخاب شدند.

برای جمع‌آوری اطلاعات از پرسشنامه پژوهشگر-ساخته استفاده شد. برای تدوین این پرسشنامه، پس از مطالعه مبانی نظری با تأکید بر نظریه‌ها و مدل‌های مرتبط با انگیزش شرکت در فعالیت بدنی، مدل اجتماعی-بوم شناختی، با درنظرگرفتن سه حیطه درون‌فردی، بین‌فردی و اجتماعی، مبانی طراحی پرسشنامه شد. بر این اساس، پرسش‌های هر حیطه تدوین شد یا از بین پرسشنامه‌های موجود در زمینه انگیزش شرکت استخراج و با فرهنگ ایران تطبیق داده شد. بدین نحو، پرسشنامه‌ای که شامل ۷۱ گویه بود تنظیم گردید.

به منظور سنجش روایی صوری و محتوایی، پرسشنامه در اختیار شش نفر از متخصصان مربوط گذاشته شد که پس از مطالعه و اعلام نظراتشان در زمینه گویه‌ها و همچنین شیوه نمره گذاری، ۲۱ گویه حذف شد و شیوه نمره گذاری از سه درجه‌ای لیکرت به پنج درجه‌ای لیکرت تغییر یافت.

برای سنجش روایی سازه اولیه، ۵۰ سالمند که در برنامه‌های فعالیت بدنی و ورزشی شرکت داشتند پرسشنامه را تکمیل کردند و داده‌های جمع‌آوری شده تحلیل شدند. با توجه به تحلیل عامل اکتشافی به

1. Checklist

روایی سازه پرسشنامه انگیزش شرکت سالمندان در فعالیت بدنی

برای تعیین روایی سازه، از تحلیل عاملی اکتسافی استفاده شد. ابتدا برای بررسی اینکه حجم نمونه انتخاب شده برای تحلیل عاملی کافی است یا خیر، از آزمون کفایت نمونه‌برداری کیزر- مییر- الکین^۱ و برای اینکه مشخص شود که همبستگی بین مواد آزمون در جامعه برابر با صفر نیست، از آزمون بارتلت استفاده شد. در نهایت، پس از مشخص شدن شرایط اولیه برای انجام تحلیل عاملی، تحلیل عاملی انجام شد.

در مطالعه مقدماتی، سه گویه ۱، ۴ و ۵، به دلیل اثر منفی آنها در محاسبات، حذف شدند. با توجه به مقدار آماره کیزر- مایر- الکین (بررسی کفایت حجم نمونه)، که کمتر از ۰/۶ حاصل شد، کفایت حجم نمونه در مطالعه مقدماتی تأیید نشد، ولی با توجه به سطح معناداری به دست آمده برای آزمون بارتلت (بررسی روایی سازه)، انجام تحلیل عاملی با توجه به متغیرهای موجود امکان‌پذیر شد (سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ بود) و روایی سازه پرسشنامه به طور کامل تأیید شد (جدول ۱). در مطالعه نهایی (مطالعه جامعه ۲۰۰ نفری)، برخلاف مطالعه مقدماتی، کفایت حجم نمونه تأیید شد و همچنین با توجه به سطح معناداری به دست آمده برای آزمون بارتلت، انجام تحلیل عاملی با توجه به متغیرهای موجود امکان‌پذیر شد و روایی سازه پرسشنامه تأیید شد (جدول ۲).

جدول ۱. آزمون کفایت حجم نمونه و آزمون بارتلت در مطالعه مقدماتی

آماره KMO		آماره	
P	آزمون بارتلت	آماره کای دو	درجه آزادی
۰/۰۰۰	۱۰۸۱	۲۲۴۶/۷۵۲	

1. Kaiser-Meyer-Olkin (KMO)

جدول ۲. آزمون کفایت حجم نمونه و آزمون بارتلت در مطالعه نهایی

آماره KMO		آماره	
P	آزمون بارتلت	آماره کای دو	درجه آزادی
۰/۸۳۲			

به منظور تعیین ارزش ویژه سه عامل اصلی تشکیل- دهنده پرسشنامه از ملاک کایزر استفاده شد. بنا بر این ملاک، عامل‌ها باید دارای ارزش ویژه بالاتر از یک باشند. نتایج اولیه تحلیل مؤلفه‌های اصلی در مورد پرسشنامه نشان‌دهنده این بود که ارزش ویژه سه عامل بزرگتر از یک و میزان تبیین واریانس مشترک بین متغیرها برای این سه عامل بر روی هم ۴۲/۹۵۷ درصد کل واریانس متغیرها بوده است. عامل اول با ارزش ویژه ۱۰/۹۷، ۲۳/۳۵۲ درصد از کل واریانس، عامل دوم با ارزش ویژه ۵/۸۹۹ درصد از کل واریانس و عامل سوم با ارزش ویژه ۱۲/۵۵۱ در حدود ۷/۰۵ درصد از واریانس کل متغیرها را تبیین کرد.

پس از مشخص شدن میزان ارزش ویژه هر یک از عوامل تشکیل‌دهنده پرسشنامه، میزان اشتراک هر یک از گویه‌های تشکیل‌دهنده پرسشنامه نیز، با استفاده از فرآیند تحلیل مؤلفه‌های اصلی، مشخص شد. از بین ۴۷ گویه، کمترین میزان اشتراک برابر با ۰/۰۴۶ و متعلق به گویه شماره ۳۱ (من برای تحمل فشار دوری از فرزندانم به انجام فعالیت بدنی می- پردازم) و بیشترین میزان اشتراک برابر با ۰/۷۳۱ و متعلق به گویه شماره ۲۳ (در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم بدليل اینکه از گذراندن وقت با کسانی که این فعالیت را انجام می‌دهند، لذت می‌برم) بود (جدول ۳).

جدول ۳. میزان اشتراک مواد پرسشنامه با اجرای تحلیل مؤلفه‌های اصلی

			گویه	اولیه	استخراجی	گویه	اولیه	استخراجی	گویه	اولیه	استخراجی	گویه
۰/۲۷۹	۱/۰۰۰	۳۳	گویه	۰/۵۲۰	۱/۰۰۰	۱۷	گویه	۰/۳۲۵	۱/۰۰۰	۱	گویه	۱
۰/۲۰۶	۱/۰۰۰	۳۴	گویه	۰/۶۳۷	۱/۰۰۰	۱۸	گویه	۰/۴۳۹	۱/۰۰۰	۲	گویه	۲
۰/۲۵۱	۱/۰۰۰	۳۵	گویه	۰/۲۳۰	۱/۰۰۰	۱۹	گویه	۰/۳۰۸	۱/۰۰۰	۳	گویه	۳
۰/۴۷۰	۱/۰۰۰	۳۶	گویه	۰/۲۲۰	۱/۰۰۰	۲۰	گویه	۰/۵۱۸	۱/۰۰۰	۴	گویه	۴
۰/۰۷۲	۱/۰۰۰	۳۷	گویه	۰/۲۵۰	۱/۰۰۰	۲۱	گویه	۰/۶۰۰	۱/۰۰۰	۵	گویه	۵
۰/۳۰۰	۱/۰۰۰	۳۸	گویه	۰/۳۱۷	۱/۰۰۰	۲۲	گویه	۰/۴۰۷	۱/۰۰۰	۶	گویه	۶
۰/۵۷۲	۱/۰۰۰	۳۹	گویه	۰/۷۳۱	۱/۰۰۰	۲۳	گویه	۰/۴۶۸	۱/۰۰۰	۷	گویه	۷
۰/۵۱۷	۱/۰۰۰	۴۰	گویه	۰/۶۹۸	۱/۰۰۰	۲۴	گویه	۰/۴۲۷	۱/۰۰۰	۸	گویه	۸
۰/۲۸۸	۱/۰۰۰	۴۱	گویه	۰/۴۸۲	۱/۰۰۰	۲۵	گویه	۰/۳۰۰	۱/۰۰۰	۹	گویه	۹
۰/۴۲۷	۱/۰۰۰	۴۲	گویه	۰/۷۰۸	۱/۰۰۰	۲۶	گویه	۰/۲۶۱	۱/۰۰۰	۱۰	گویه	۱۰
۰/۴۷۹	۱/۰۰۰	۴۳	گویه	۰/۲۴۵	۱/۰۰۰	۲۷	گویه	۰/۵۰۸	۱/۰۰۰	۱۱	گویه	۱۱
۰/۶۲۵	۱/۰۰۰	۴۴	گویه	۰/۴۷۵	۱/۰۰۰	۲۸	گویه	۰/۵۳۸	۱/۰۰۰	۱۲	گویه	۱۲
۰/۶۶۳	۱/۰۰۰	۴۵	گویه	۰/۴۶۶	۱/۰۰۰	۲۹	گویه	۰/۶۴۰	۱/۰۰۰	۱۳	گویه	۱۳
۰/۵۷۹	۱/۰۰۰	۴۶	گویه	۰/۵۵۱	۱/۰۰۰	۳۰	گویه	۰/۵۴۸	۱/۰۰۰	۱۴	گویه	۱۴
۰/۱۷۶	۱/۰۰۰	۴۷	گویه	۰/۰۴۶	۱/۰۰۰	۳۱	گویه	۰/۴۵۸	۱/۰۰۰	۱۵	گویه	۱۵
	۱/۰۰۰	۴۸	گویه	۰/۴۵۰	۱/۰۰۰	۳۲	گویه	۰/۵۰۹	۱/۰۰۰	۱۶	گویه	۱۶

عامل اول و دوم، به ترتیب با ارزش ویژه $8/586$ و $7/646$ جمماً $34/536$ درصد کل واریانس و در نهایت عامل سوم، با ارزش ویژه $3/958$ ، $8/421$ درصد واریانس مشترک بین متغیرها برای این سه عامل بر واریانس کل متغیرها را تبیین کردند (جدول ۴).

پس از انجام چرخش واریماکس، مجدداً مقدار ارزش ویژه و درصد واریانس محاسبه شد، که میزان تبیین واریانس مشترک بین متغیرها برای این سه عامل بر روی هم $42/957$ درصد کل واریانس متغیرها بود و

جدول ۴. ارزش ویژه، درصد واریانس تبیین شده و درصد تراکمی عوامل سه‌گانه پرسشنامه، پیش و پس از چرخش

مولفه	پیش از چرخش			
	ارزش ویژه	درصد واریانس	درصد تراکمی	ارزش ویژه
۱	۱۰/۹۷۵	۲۳/۳۵۲	۲۲/۳۵۲	۸/۵۸۶
۲	۵/۸۹۹	۱۲/۵۵۱	۳۵/۹۰۳	۷/۶۴۶
۳	۳/۳۱۶	۷/۰۵۵	۴۲/۹۵۷	۳/۹۵۸

داده شدند. بر اساس یافته‌های به دست آمده، ماتریس ساختار حاصل پس از ۲۴ بار چرخش این چنین بود (جدول ۵): گویه‌های $۱۱, ۱۴, ۱۸, ۲۸$ و ۳۰ دارای

در نهایت نیز به منظور به دست آوردن ساختاری با معنا از بارهای عاملی، عامل‌های استخراج شده بر پایه روش‌های متداول و کاربرد چرخش واریماکس انتقال

های ۱۶ الی (۲۳) و اجتماع (گویه های ۲۴ الی ۳۵) استخراج شد. از آنجایی که نحوه نمره‌گذاری این پرسش‌نامه به صورت پنج‌گزینه‌ای لیکرت است (کاملاً مخالف=۱ امتیاز، مخالف=۲ امتیاز، نه مخالف/نه موافق=۳ امتیاز، موافق=۴ امتیاز، کاملاً موافق=۵ امتیاز)، در عامل انگیزش درون‌فردي حداقل امتیاز ۱۵ و حداکثر امتیاز ۷۵، در عامل انگیزش بین‌فردي حداقل امتیاز ۸ و حداکثر امتیاز ۴۰ و در عامل انگیزش اجتماع حداقل امتیاز ۱۲ و حداکثر امتیاز ۶۰ است.

پیچیدگی بودند و در دو عامل بار عاملی داشتند؛ گویه‌های ۱۹، ۲۷، ۲۱، ۳۱ و ۴۱ در هیج عاملی بار عاملی نداشتند؛ باقی مانده گویه‌ها نسبتاً ناب و فاقد پیچیدگی بودند.

به طور کلی و با توجه به نتایج تحلیل عاملی و حذف گویه‌های ۴، ۱۱، ۱۴، ۱۸ و ۱۹ از حیطه درون‌فردي، گویه‌های ۲۱، ۲۷، ۲۸، ۳۰ و ۳۱ از حیطه بین‌فردي و گویه‌های ۳۷ و ۴۱ از حیطه اجتماع (جامعه)، از بین سنجه پرسش‌نامه، سنجه و سه عامل انگیزش درون‌فردي (گویه های ۱ الی ۱۵)، بین‌فردي (گویه

جدول ۵. ماتریس عامل‌های سه گانه استخراج شده با روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی بعد از چرخش

۳	۲	۱	گویه مؤلفه
-۰/۰۳۴	۰/۱۱۵	۰/۶۱۰	۱- من برای کاهش دردهای احتمالی به فعالیت بدنی می‌پردازم.
-۰/۰۳۵	۰/۲۲۸	۰/۶۲۵	۲- بهمنظور کنترل وزنم در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم.
۰/۰۵۵	۰/۱۳۶	۰/۵۴۰	۳- برای کاهش اضطراب‌های احتمالی در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم.
-۰/۰۷۶	۰/۴۹۰	۰/۵۴۰	۴- برای کسب و پیشود اعتماد به نفس در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم.
-۰/۱۱۷	۰/۴۰۱	۰/۶۹۰	۵- باور به توانایی‌های فردی‌ام مشوق من برای شرکت در فعالیت بدنی شده‌است.
-۰/۱۸۳	۰/۱۴۶	۰/۵۷۶	۶- برای کسب آرامش در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم.
۰/۱۱۰	۰/۳۵۳	۰/۵۸۸	۷- از آنجاکه من شور و هیجان را دوست دارم، در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم.
۰/۱۷۹	۰/۱۶۴	۰/۵۹۱	۸- اجرای فعالیت بدنی من را شاد و خرسند می‌کند.
-۰/۰۳۱	۰/۲۰۹	۰/۴۳۶	۹- برای حفظ یا کسب تناسب اندام در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم.
۰/۰۹۸	۰/۳۵۵	۰/۴۶۶	۱۰- از آنجایی که می‌خواهم قدرت بدنی‌ام را برای یک زندگی سالم حفظ کنم، در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم.
-۰/۰۸۰	۰/۴۶۲	۰/۵۶۹	۱۱- داشتن مزایای حاصل از فعالیت بدنی مشوق شرکت من شده‌است.
-۰/۱۴۲	۰/۳۲۵	۰/۶۳۵	۱۲- داشتن تجربیات مثبت از فعالیت بدنی مشوق شرکت من در فعالیت بدنی شده‌است.
۰/۰۱۹	۰/۳۰۳	۰/۷۴۸	۱۳- بهدلیل علاقه‌ای که به فعالیت بدنی دارم در آن شرکت می‌کنم.
۰/۲۱۶	-۰/۴۳۴	۰/۵۴۶	۱۴- سرگرم‌کننده‌بودن فعالیت بدنی من را به انجام آن ترغیب می‌کند.
۰/۱۹۳	۰/۱۳۴	۰/۶۶۹	۱۵- کاسته‌شدن توانایی‌ام در انجام بعضی از کارها من را به انجام فعالیت بدنی تشویق کرده‌است.
-۰/۲۱۶	۰/۳۶۳	۰/۵۸۸	۱۶- از آنجاکه می‌خواهم مهارت‌های جدیدی را بیاموزم، در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم.
۰/۱۰۵	۰/۳۵۹	۰/۶۴۵	۱۷- از آنجاکه می‌خواهم حرکات‌نم را نرم و روان اجرا کنم، در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم.
۰/۴۴۴	-۰/۶۵۴	-۰/۱۷۵	۱۸- من برای پرکردن وقت به فعالیت بدنی می‌پردازم.
۰/۲۱۶	-۰/۴۷۸	-۰/۲۵۹	۱۹- من برای دوری از سروصدایی موجود در منزل به انجام فعالیت بدنی روی آورده‌ام.
۰/۰۱۵	۰/۲۷۶	۰/۴۶۵	۲۰- من برای احساس مهم‌بودن در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم.
۰/۳۰۰	۰/۳۶۷	۰/۲۲۱	۲۱- وجود پیشینه بیماری در خانواده مشوق من برای شرکت در فعالیت بدنی شده‌است.
۰/۳۰۹	۰/۴۶۰	۰/۱۸۶	۲۲- علاقه به مریضان من را به انجام و ادامه فعالیت بدنی تشویق می‌کند.
۰/۲۵۴	۰/۷۹۱	-۰/۲۴۳	۲۳- در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم به دلیل اینکه از گذراندن وقت با کسانی که این فعالیت

مؤلفه			
۳	۲	۱	گویه
			را انجام می دهند، لذت می برم.
۰/۲۴۶	۰/۷۶۷	-۰/۲۵۴	-۲۴- برای اینکه با یک جمع باشم در فعالیت بدنی شرکت می کنم.
۰/۱۳۶	۰/۶۹۰	-۰/۱۴۵	-۲۵- برای یافتن دوستان جدید در فعالیت بدنی شرکت می کنم.
۰/۲۰۱	۰/۷۵۵	-۰/۲۶۶	-۲۶- برای اینکه می خواهم با دوستانم باشم در فعالیت بدنی شرکت می نمایم.
۰/۱۳۷	-۰/۳۶۹	-۰/۳۰۰	-۲۷- بهانه‌گیری‌های همسمر از خانهنشینی من عاملی برای شرکت در فعالیت بدنی شده است.
۰/۲۱۳	-۰/۴۳۸	-۰/۲۳۸	-۲۸- من به درخواست و تشویق خانواده و دوستانم به ورزش و فعالیت بدنی می پردازم.
۰/۲۱۱	۰/۵۴۰	-۰/۲۸۶	-۲۹- من به توصیه پزشکم به فعالیت بدنی می پردازم.
۰/۲۰۳	-۰/۴۷۷	-۰/۳۴۵	-۳۰- فعال بودن همسالانم من را به انجام فعالیت بدنی تشویق می کند.
۰/۱۱۱	-۰/۰۳۷	۰/۱۰۳	-۳۱- برای تحمل فشار دوری از فرزندانم فعالیت می کنم.
۰/۱۰۱	۰/۶۵۸	-۰/۳۴۳	-۳۲- فعال بودن اعضاء خانواده و فامیل مشوق من برای انجام فعالیت بدنی شده است.
-۰/۱۰۷	۰/۵۱۹	-۰/۲۱۸	-۳۳- نظرک مثبت اطرافیان نسبت به فعال بودن من را به انتخاب و حفظ فعالیت بدنی ترغیب کرده است.
-۰/۴۰۱	-۰/۲۲۲	-۰/۲۶۳	-۳۴- من به دنبال گرفتن جایزه (پاداش) هستم.
۰/۴۰۵	۰/۱۸۷	-۰/۲۴۲	-۳۵- انجام فعالیت بدنی و ورزش در مکانهای آیمن در میزان شرکت من اثراگذار است.
۰/۵۰۱	-۰/۱۴۳	-۰/۲۷۱	-۳۶- دسترسی آسان به مراکز و امکانات ورزشی من را به انجام فعالیت بدنی ترغیب می کند.
۰/۲۰۵	-۰/۰۸۷	-۰/۱۵۳	-۳۷- بازنشستگی عامل گرایش من به شرکت در فعالیت بدنی شده است.
۰/۴۰۸	-۰/۱۴۱	-۰/۲۹۶	-۳۸- تبلیغات رسانه‌های جمعی من را به انجام فعالیت بدنی و ورزش تشویق کرده است.
۰/۴۶۴	-۰/۳۶۴	-۰/۲۹۰	-۳۹- مراقبتهای انفرادی مربی من را به ادامه شرکت در فعالیت بدنی ترغیب می کند.
۰/۴۳۱	-۰/۰۵۷	-۰/۲۸۶	-۴۰- رفت و آمد آسان به مراکز ورزشی من را به انجام فعالیت بدنی ترغیب می کند.
۰/۲۴۹	-۰/۲۹۲	-۰/۳۰۸	-۴۱- کم‌هزینه یا رایگان بودن جلسات تمرین در حفظ و ادامه شرکت من در فعالیت بدنی اثراگذار است.
۰/۴۳۱	-۰/۲۶۳	-۰/۲۷۶	-۴۲- فعالیت بدنی همراه با موسیقی را دوست دارم.
۰/۴۷۴	-۰/۱۹۶	-۰/۲۷۵	-۴۳- آب و هوای خوب من را برای شرکت در فعالیت بدنی به وجود می آورد.
۰/۴۶۸	-۰/۲۰۰	-۰/۲۲۷	-۴۴- نظرارت یک متخصص بهداشت بر جلسات تمرینی من را به ادامه فعالیت بدنی ترغیب می کند.
۰/۵۳۱	-۰/۳۸۰	-۰/۲۷۵	-۴۵- کیفیت کار مربی در میزان شرکت من در فعالیت بدنی اثراگذار است.
۰/۴۹۵	-۰/۳۴۶	-۰/۱۹۱	-۴۶- اگر فردی حرفة‌ای برنامه ورزشی را ارزیابی کند، به ادامه فعالیت بدنی ترغیب می شوم.
۰/۳۴۲	-۰/۰۷۸	-۰/۲۲۷	-۴۷- توصیه‌های دینی مشوقی برای انجام فعالیت بدنی ام شده است.

ضریب آلفا برای خرده‌مقیاس‌های درون‌فردی، بین-فردی و اجتماعی (جامعه) به ترتیب برابر با ۰/۸۱۷، ۰/۶۹۴ و ۰/۷۲۳ و کل پرسشنامه برابر با ۰/۸۶۲ بوده است.

همچنین نتیجه محاسبات انجام شده برای برآوردهای خرده‌مقیاس‌های پرسشنامه انجیزش شرکت سالماندان در فعالیت بدنی در مطالعه نهایی نشان داد که مقدار ضریب آلفا برای خرده‌مقیاس‌های درون-

پایایی پرسشنامه انجیزش شرکت

سالماندان در فعالیت بدنی

به منظور بررسی پایایی پرسشنامه از دو روش محاسبه همسانی درونی (روش آلفای کرونباخ) و روش آزمون-آزمون مجدد استفاده شد. نتیجه محاسبات انجام شده برای برآوردهای پایایی خرده-مقیاس‌های پرسشنامه انجیزش شرکت سالماندان در فعالیت بدنی در مطالعه اولیه نشان داد که مقدار

دهد که بعد ثبات پایایی پرسشنامه در حد بسیار مطلوبی است.

هنچار انگیزش شرکت سالمدان در فعالیت بدنی

به منظور تدوین هنچار پرسشنامه، در ابتداء نمره‌های خام به دست آمده از گروه نمونهٔ نهایی به نمرات استاندارد و نمرات درصدی تبدیل شدند و در جداول مربوط جای داده شدند. در ادامه (جداول ۶-۹)، هنچار مربوط به حیطه‌های درون‌فردی، بین‌فردی، اجتماع و کل پرسشنامه ارائه شده است.

فردی، بین‌فردی و اجتماع (جامعه) به ترتیب برابر با ۰/۷۵۱، ۰/۷۰۲، ۰/۷۶۰ و کل پرسشنامه برابر با ۰/۸۱۳ بوده است. با توجه به اینکه ضرایب همبستگی درونی مؤلفه‌های تشکیل‌دهنده و کل مجموعه در دو مطالعه اولیه و نهایی در سطح بسیار بالا و قابل قبولی است، پایایی این پرسشنامه تأیید می‌شود.
برای تعیین پایایی زمانی پرسشنامه از روش آزمون-آزمون مجدد استفاده شد. در این روش، که بین آزمون و آزمون مجدد چند روز فاصله است، به منظور ارزیابی بعد ثبات پایایی از مقیاس ضریب ثبات استفاده شده است. مقدار ضریب ثبات کل پرسشنامه برابر با ۰/۹۴۲ به دست آمد، که این مقدار نشان می-

جدول ۶. نمره‌های استاندارد و نقاط درصدی در حیطهٔ درون‌فردی

زنان			مردان			
T	Z	حيطه درون فردی	T	Z	حيطه درون فردی	حيطه درون فردی
۹۳	۹۳	۹۳	۱۰۷	۱۰۷	۱۰۷	N
۲/۶۷	-۱/۶۱	۲/۵۵	۲/۸۰	-۱/۰۹	۲/۷۹	۱۰
۲/۸۱	-۱/۳۸	۲/۶۵	۲/۸۸	-۰/۸۵	۲/۹۰	۱۵
۳/۰۲	-۰/۷۴	۲/۹۵	۳/۰۲	-۰/۷۴	۲/۹۵	۲۵
۳/۱۸	-۰/۱۹	۳/۲۰	۳/۱۱	-۰/۳۱	۳/۱۵	۴۰
۳/۲۴	۰/۲۴	۳/۴۰	۳/۲۰	-۰/۰۸	۳/۲۵	۵۰
۳/۴۸	۰/۹۵	۳/۷۲	۳/۳۸	۰/۵۶	۳/۵۵	۷۵
۳/۶۶	۱/۵۵	۴/۰۰	۳/۵۵	۱/۰۱	۳/۷۵	۹۰
۳/۷۰	۱/۶۶	۴/۰۵	۳/۶۱	۱/۳۳	۳/۹۰	۹۵

جدول ۷. نمره‌های استاندارد و نقاط درصدی در حیطه بین فردی

زنان			مردان			حیطه بین فردی
T	Z	حیطه بین فردی	T	Z	حیطه بین فردی	حیطه بین فردی
۹۳	۹۳	۹۳	۱۰۷	۱۰۷	۱۰۷	N
۲/۸۱	-۱/۴۷	۲/۱۵	۲/۹۶	-۱/۳۴	۲/۲۳	۱۰
۲/۹۲	-۱/۲۱	۲/۳۱	۳/۰۲	-۰/۹۴	۲/۴۶	۱۵
۳/۰۳	-۰/۸۱۲	۲/۰۴	۳/۱۳	-۰/۵۴	۲/۶۹	۲۵
۳/۲۹	-۰/۲۸۱	۲/۸۴	۳/۲۴	-۰/۲۸	۲/۸۴	۴۰
۳/۴۰	۰/۱۱۷	۳/۰۷۸	۳/۲۹	-۰/۰۲	۳/۰۰	۵۰
۳/۵۶	۰/۸۴۸	۳/۵۰	۳/۵۱	۰/۶۴	۳/۳۸	۷۵
۳/۷۶	۱/۵۷	۳/۹۲	۳/۵۸	۱/۰۴	۳/۶۱	۹۰
۳/۸۵	۱/۷۵	۴/۰۲	۳/۸۳	۱/۳۱	۳/۷۶	۹۵

جدول ۸. نمره‌های استاندارد و نقاط درصدی در حیطه اجتماع (جامعه)

زنان			مردان			حیطه اجتماع
T	Z	حیطه اجتماع	T	Z	حیطه اجتماع	حیطه اجتماع
۹۳	۹۳	۹۳	۱۰۷	۱۰۷	۱۰۷	N
۲/۳۰	-۱/۶۵	۲/۶۴	۲/۳۷	-۱/۱۷	۲/۸۴	۱۰
۲/۴۳	-۱/۲۹	۲/۷۹	۲/۵۶	-۰/۹۶	۲/۹۲	۱۵
۲/۶۲	-۰/۶۱	۲/۰۷	۲/۷۵	-۰/۶۱	۲/۰۷	۲۵
۲/۸۷	-۰/۰۹	۲/۲۸	۲/۸۷	-۰/۲۶	۳/۲۱	۴۰
۳/۰۷	۰/۲۵	۳/۴۲	۳/۰۰	-۰/۰۹	۳/۲۸	۵۰
۳/۴۲	۰/۷۸	۳/۶۴	۳/۳۲	۰/۶۰	۳/۵۷	۷۵
۳/۷۷	۱/۴۰	۳/۹۰	۳/۵۱	۱/۱۶	۳/۸۰	۹۰
۳/۸۵	۱/۷۰	۴/۰۲	۳/۶۴	۱/۶۵	۴/۰۰	۹۵

جدول ۹. نمره‌های استاندارد و نقاط درصدی کل پرسشنامه

زنان			مردان			کل پرسشنامه
T	Z	کل پرسشنامه	T	Z	کل پرسشنامه	کل پرسشنامه
۹۳	۹۳	۹۳	۱۰۷	۱۰۷	۱۰۷	N
۲/۷۱	-۱/۷۲	۲/۴۹	۲/۹۰	-۱/۲۹	۲/۶۷	۱۰
۲/۷۹	-۱/۲۷	۲/۶۸	۲/۹۹	-۱/۰۴	۲/۷۷	۱۵
۳/۰۲	-۰/۵۸	۲/۹۶	۳/۰۲	-۰/۵۹	۲/۹۶	۲۵
۳/۲۲	-۰/۰۶۷	۳/۱۷	۳/۱۸	-۰/۳۳	۳/۰۷	۴۰
۳/۳۸	۰/۱۲	۳/۲۵	۳/۲۶	-۰/۰۳	۳/۱۹	۵۰
۳/۶۳	۰/۸۹	۳/۵۷	۳/۴۹	-۰/۵۷۸	۳/۴۴	۷۵
۳/۸۴	۱/۴۵	۳/۸۰	۳/۶۵	۱/۱۰	۳/۶۵	۹۰
۳/۸۸	۱/۶۱	۳/۸۶	۳/۷۷	۱/۳۰	۳/۷۳	۹۵

اختلاف عوامل انگیزشی در حیطه درون‌فردی در بین مردان و زنان برابر با -0.070 ، میانگین میزان اختلاف عوامل انگیزشی در حیطه بین‌فردی در بین مردان و زنان برابر با -0.046 و میانگین میزان اختلاف عوامل انگیزشی در حیطه اجتماع (جامعه) در بین مردان و زنان برابر با -0.025 است، که اختلاف این عدد با مقدار متوسط در سطح 0.05 معنادار ترسیخی داده نشد. به عبارت دیگر، میزان عوامل انگیزشی در حیطه درون‌فردی، بین‌فردی و اجتماع در بین زنان و مردان تفاوت معنادار نداشت (جدول ۱۰).

در جداول ۶ تا ۹ نقاط درصدی و نمره‌های استاندارد معادل آن آمده است. بر اساس یافته‌های به دست آمده میانه نمره‌ها در بین مردان در هر چهار جدول به صفر نزدیک است و نشان از توزیع متقاضان داده‌ها می‌دهد. در حالی که میانه نمره‌های زنان در هر چهار جدول نشان از این دارد که داده‌ها کمی به راست چوله‌اند.

مقایسه عوامل انگیزشی زنان و مردان سالمند

به منظور مقایسه زنان و مردان سالمند در عوامل انگیزشی از آزمون تی دو نمونه مستقل استفاده شد. بر اساس یافته‌های به دست آمده، میانگین میزان

جدول ۱۰. آزمون مقایسه میانگین عوامل انگیزشی زنان و مردان

نام متغیر	حجم نمونه	میانگین	انحراف استاندارد	آماره t آزمون	P	فاصله اطمینان ۹۵٪	کران بالا	کران پایین
حیطه درون‌فردی	۲۰۰	-0.07090	-0.06600	-0.0724	-0.0248	-0.05937	-0.20118	-0.05937
حیطه بین‌فردی	۲۰۰	-0.04649	-0.08349	-0.0557	-0.0578	-0.11826	-0.21124	-0.11826
حیطه اجتماع	۲۰۰	-0.02522	-0.05816	-0.0435	-0.0664	-0.08937	-0.14002	-0.08937

و شکل بدنی ام در شرکت من در فعالیت بدنی دخیل است)، گویه ۱۷ (من برای ورزیدگی از طریق تمریبات ورزشی به انجام فعالیت بدنی می‌پردازم)، گویه ۱۹ (من به دلیل داشتن نگرشی مثبت نسبت به فعالیت بدنی (سودمندی ورزش) به انجام آن می‌پردازم)، گویه ۲۴ (من به انجام اموری علاقه دارم که در آنها خوب هستم)، گویه ۲۵ (از آجایی که من فعالیت‌هایی را که از لحاظ جسمانی چالش برانگیز هستند دوست دارم، در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم)، گویه ۲۶ (من به دلیل جالب‌بودن فعالیت بدنی و ورزش در آن شرکت می‌کنم)، گویه ۲۹ (علاقة به رقابت مشوق من برای پرداختن به فعالیت بدنی است)، گویه ۳۰ (برای تخلیه انرژی ام در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم)، گویه ۳۱ (برای حفظ استقلال شخصی ام به فعالیت بدنی می‌پردازم)، گویه ۳۳ (برای حفظ یا داشتن یک سبک

بحث و نتیجه گیری

برای ارزیابی روابی صوری و محتوایی، پرسشنامه پژوهشگر ساخته در اختیار شش نفر از متخصصان مربوط گذاشته شد. پس از اعلام نظرات متخصصان در زمینه گویه‌های پرسشنامه و همچنین شیوه نمره‌گذاری، چینن نتیجه‌گیری شد که با حذف ۲۱ گویه از مجموع ۷۱ گویه پرسشنامه و همچنین تغییر شیوه نمره‌گذاری از سه‌درجه ای لیکرت به پنج‌درجه‌ای لیکرت، پرسشنامه پژوهشگر ساخته از روابی صوری و محتوایی قابل قبولی برخوردار خواهد شد. گویه‌های حذف شده این موارد بودند: گویه ۷ (برای پیشگیری از مشکلات روانی به فعالیت بدنی می‌پردازم)، گویه ۱۰ (من برای داشتن تصویر ذهنی بهتری از خود به فعالیت بدنی می‌پردازم)، گویه ۱۵ (من از انجام فعالیت بدنی و ورزش لذت می‌برم)، گویه ۱۶ (ادراکم از ظاهر

و عامل سوم (اجتماع) با ارزش ویژه ۳/۳۱۶ در حدود ۷/۰۵۵ درصد از واریانس کل متغیرها را تبیین کردند. میزان واریانس مشترک تبیین شده بین متغیرها برای این سه عامل بر روی هم ۴۲/۹۵۷ درصد کل واریانس متغیرها بوده است. پس از تحلیل مؤلفه‌های اصلی، میزان اشتراک ۴۷ گویه سنجیده شد، که از بین آن‌ها به ترتیب گویه‌های شماره ۲۳ (در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم به دلیل اینکه از گذراندن وقتی با کسانی که این فعالیت را انجام می‌دهند لذت می‌برم)، ۲۶ (برای اینکه با دوستانم باشم در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم)، ۲۴ (برای اینکه با یک جمع کار مربی در میزان شرکت من در فعالیت بدنی اثرگذار است) و ۱۳ (به دلیل علاوه‌های که به فعالیت بدنی دارم در آن شرکت می‌کنم) با ۰/۷۳۱، ۰/۷۰۸، ۰/۶۹۸، ۰/۶۶۳ و ۰/۶۴۰ بیشترین میزان اشتراک و گویه‌های شماره ۳۱ (برای تحمل فشار دوری از فرزندانم به انجام فعالیت بدنی می‌پردازم)، ۳۷ (بازنستگی عامل گرایش من به شرکت در فعالیت بدنی شده است)، ۴۷ (توصیه‌های دینی مشوق من به انجام فعالیت بدنی است)، ۳۴ (برای گرفتن جایزه (پاداش) فعالیت می‌کنم) و ۲۰/۰ (برای احسان مهمند بودن در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم) با ۰/۰۴۶، ۰/۰۷۲، ۰/۰۲۶ و ۰/۰۲۰ کمترین میزان اشتراک را داشتند. نتیجه نهایی مربوط به مشخصه‌های آماری گویه‌های آزمون، پس از کاربرد چرخش واریماکس و ۲۴ بار چرخش به-منظور به دست اوردن ساختاری بامتنا از بارهای عاملی، نشان داد که گویه‌های ۴ (من برای کسب و بهبود اعتماد به نفس در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم)، ۱۱ (دانستن مزایای حاصل از فعالیت بدنی مشوق شرکت من است) و ۱۴ (سرگرم‌کننده بودن فعالیت بدنی من را به انجام آن ترغیب می‌کند) دارای پیچیدگی و در دو عامل درون‌فردی و بین‌فردی دارای بار عاملی بودند؛ گویه‌های ۱۸ (برای پرکردن وقتی به

زندگی فعال به فعالیت بدنی می‌پردازم)، گویه ۳۵ (من به دنبال بهبود مهارت‌هایم هستم)، گویه ۳۶ (پیشرفت در سطوح ورزشی من را به شرکت در فعالیت بدنی بر می‌انگیزند)، گویه ۳۸ (من برای یادگرفتن چیزهای جدید در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم)، گویه ۴۵ (من جنبه‌های اجتماعی ورزش و فعالیت بدنی را دوست دارم)، گویه ۵۵ (ویژگی‌های برنامه‌های تمرینی من را به انجام و ادامه فعالیت بدنی تشویق می‌کند)، گویه ۵۸ (من برای مورد توجه بودن در آنچه انجام می‌دهم در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم)، گویه ۶۰ (برای کسب موقعیت (منزلت) یا به رسمیت شناخته شدن به فعالیت بدنی می‌پردازم) و گویه ۶۴ (من در پی کاری برای انجام دادن هستم). بنابراین، با حذف ۲۱ گویه از مجموع ۷۱ گویه پرسشنامه، تعداد گویه‌ها به ۵۰ گویه کاهش یافت.

به‌منظور بررسی روایی سازه اولیه پرسشنامه، از تحلیل عاملی اکشافی استفاده شد. در مطالعه مقدماتی، گویه ۱ (برای حفظ تدرستی و ارتقاء سلامتی ام به فعالیت بدنی می‌پردازم)، ۴ (برای حفظ تحرک مفاصلم تمايل به انجام فعالیت بدنی دارم) و ۵ (برای بهبود آمادگی قلبی - عروقی ام در فعالیت بدنی شرکت می‌کنم)، به دلیل اثر منفی در محاسبات، حذف شدند. از این‌رو، تعداد گویه‌ها از ۵۰ گویه به ۴۷ گویه کاهش یافت (جدول ۵).

در مطالعه نهایی، برای اینکه مشخص شود مجموع گویه‌های تشکیل دهنده پرسشنامه از چند عامل معنادار اشباع شده‌اند، شاخص‌های ملاک کایزر و میزان واریانس تبیین شده بررسی شدند. طبق ملاک کایزر، عامل‌های تشکیل دهنده پرسشنامه باید دارای ارزش ویژه بالاتر از یک باشند. پس از تحلیل مؤلفه‌های اصلی، سه عاملی بودن پرسشنامه تأیید شد. عامل اول (درون‌فردی)، با ارزش ویژه ۱۰/۹۷، ۲۳/۳۵۲ درصد از کل واریانس، عامل دوم (بین‌فردی) با ارزش ویژه ۵/۸۹۹، ۱۲/۵۵۱ درصد از کل واریانس

استفاده شد. در این روش بهمنظور بررسی پایابی، مقایس ضریب ثبات ارزیابی می‌شود. مقادیر بیش از ۶۰٪ برای این آزمون نشان‌دهنده مطابقت ثبات پرسشنامه است. پس از گذشت یک هفته از آزمون اول، با انجام آزمون مجدد برای ۵۰ نفر از آزمودنی‌ها (مطالعهً مقدماتی)، ضریب ثبات محاسبه شده برای پرسشنامه برابر با ۹۴۲/۰ به دست آمد، که این مقدار نشان‌دهنده اندازهٔ بسیار مطلوب برای ثبات پایابی پرسشنامه است.

بهمنظور تدوین هنجار انگیزش شرکت سالمندان در فعالیت بدنی نیز نمره‌های خام گروه ۲۰۰ نفری به نمرات استاندارد و نمرات درصدی تبدیل شد و در جداول مربوط گنجانده شد. جداول هنجار تشکیل شده در راستای چهار مضمون هنجار حیطهٔ درون-فردی، هنجار حیطهٔ بین‌فردی، هنجار حیطهٔ اجتماع (جامعه) و هنجار کل پرسشنامه بود و نتایج زیر به‌دست آمد:

بر اساس یافته‌های جداول هنجار، میانه‌های به‌دست آمده برای نمرات مردان به صفر نزدیک بود، که این مقدار نشان‌دهنده توزیع متقاضی داده‌ها است. به عبارت دیگر، داده‌ها بهنسبت تقریباً مساوی در بازه مثبت و منفی پراکنده شده‌اند. درحالی‌که میانه‌های به‌دست آمده برای داده‌های زنان کمی به راست چوله است، که این نیز نشان‌دهنده این است که داده‌ها در گروه زنان کمی به سمت بیشتر از متوسط تمایل دارد. در راستای بررسی هدف نهایی پژوهش، یعنی مقایسهٔ زنان و مردان سالمند در عوامل انگیزشی، از آزمون تی مستقل استفاده شد، که طبق یافته‌ها، تفاوت معناداری بین زنان و مردان سالمند در سه حیطهٔ درون‌فردی، بین‌فردی و اجتماع مشاهده نشد. این نتیجه با نتایج پژوهش‌های نجاتی، کردی و شعاعی (۱۳۸۸)، نوربخش، فرخی، خاکپور، و فراهانی

فعالیت بدنی می‌پردازم)، ۲۸ (به درخواست و تشویق خانواده و دوستانم به ورزش و فعالیت بدنی می‌پردازم) و ۳۰ (فعالیت بدنی دیگر همسالانم من را به انجام فعالیت بدنی سوق می‌دهد) نیز دارای پیچیدگی بودند و در دو عامل بین فردی و اجتماع بار عاملی داشتند؛ گویه‌های ۱۹ (برای دوری از سروصدایی موجود در منزل به انجام فعالیت بدنی روی آوردهام)، ۲۱ (وجود پیشینهٔ بیماری در خانواده مشوق من در داشتن زندگی فعال و مشارکت در فعالیت بدنی است)، ۲۷ (بهانه-گیری‌های همسرم از خانه‌نشینی من عاملی برای شرکتم در فعالیت بدنی است)، ۳۱ (برای تحمل فشار دوری از فرزندانم به انجام فعالیت بدنی می‌پردازم)، ۳۷ (بازنشستگی عامل گرایش من به شرکت در فعالیت بدنی است) و ۴۱ (کم هزینه یا رایگان بودن جلسات تمرین در حفظ و ادامه شرکت من در فعالیت بدنی اثرگذار است) نیز در هیچ عاملی بار عاملی داشتند؛ باقیمانده گویه‌ها نسبتاً ناب و فاقد پیچیدگی بودند. از این‌رو، با حذف گویه‌های مذکور (۴، ۱۱، ۱۴، ۱۸، ۱۹، ۲۱، ۲۷، ۲۸، ۳۰، ۳۱ و ۴۱)، از بین ۴۷ سنجهٔ پرسشنامه، سه عامل و ۳۵ سنجه استخراج شد.

در راستای ارزیابی پایابی، میزان ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شده در مطالعهٔ مقدماتی برای سه خرده‌مقایس پرسشنامه، یعنی انگیزش درون‌فردی، انگیزش بین‌فردی و انگیزش اجتماع، به ترتیب برابر با ۰/۸۱۷، ۰/۷۲۳ و ۰/۶۹۴، و برای کل پرسشنامه برابر با ۰/۸۶۲ به دست آمد. در مطالعهٔ نهایی نیز میزان آلفای به‌دست آمده برای خرده‌مقایس‌ها و کل مقایس به ترتیب برابر با ۰/۷۵۱، ۰/۷۰۲ و ۰/۷۶۰ و ۰/۸۱۳ بوده است. با توجه به‌اینکه ضرایب همبستگی درونی مؤلفه‌های تشکیل‌دهنده و کل مجموعه در مطالعهٔ ابتدایی و نیز مطالعهٔ نهایی در سطح بالا و قابل قبولی بود، پایابی این پرسشنامه تأیید شد. برای تعیین پایابی زمانی نیز از روش آزمون-آزمون مجدد

روایی همزمان این پرسشنامه را به دست آوردند. همچنین بهتر است هر کدام از حیطه‌های انگیزشی درون فردی، بین‌فردی و اجتماعی را به زیر مؤلفه‌های فرعی تقسیم کنند تا اطلاعات دقیق‌تری در زمینه عوامل انگیزشی فراهم شود.

منابع:

۱. آصفزاده، س. قدوسیان، ا. و نجفی‌پور، ر. (۱۳۸۷). چگونه گذراندن اوقات فراغت سالمدان شهر قزوین. مجله دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی قزوین. (۱۳۵۱)، صص. ۷۴-۸۴.
۲. اسلامخانی، م.ع. (۱۳۸۷). رابطه میزان فعالیت‌های بدنی با سطح سلامت عمومی سالمدان زن و مرد شهر تهران. مجله علوم حرکت انسان. (۱)، صص. ۵۱-۵۷.
۳. حبیبی، ع. سوادپور، م.ت. مولایی، ب. شمشیری، م. و قربانی، م. (۱۳۸۷). بررسی سطح فعالیت فیزیکی و شیوع بیماری‌های مزمن در سالمدان غرب تهران. مجله سالمندی ایران. (۱۳۴)، صص. ۶۸-۷۸.
۴. دلاور، ع. (۱۳۸۵). مبانی نظری و علمی پژوهشی در علوم انسانی و اجتماعی. تهران. انتشارات رشد.
۵. رستمی، م. چهارده‌چریک، م. طالبی، ر. و رضابی، م. (۱۳۹۲). پیش‌بینی‌های عملکردهای حرکتی و شناختی بر اساس حالات خلقی سالمدان فعال و غیرفعال. نشریه مطالعات روانشناسی ورزشی. (۵)، ۱-۱۲. صص.
۶. میرزابی، م. و شمس قهفرخی، م. (۱۳۸۶). جمعیت‌شناسی سالمدان در ایران بر اساس سرشماری‌های ۱۳۳۵-۱۳۸۵. مجله سالمندی ایران. (۵)، ۳۳۶-۳۲۱. صص.

(۱۳۸۹)، لین فیف^۱ (۲۰۰۸) و هارדי و گروگن^۲ (۲۰۰۹)، مبنی بر وجود تفاوت معنادار بین زنان و مردان در عوامل انگیزش شرکت در فعالیت بدنی، همسو نیست. از دلایل احتمالی عدم این همخوانی می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- استفاده از ابزارهای سنجش متفاوت. ابزار سنجش انگیزش شرکت در فعالیت بدنی در این پژوهش‌ها پرسشنامه‌های دیگر یا مصاحبه بوده است.

- با توجه به شواهدی که به تأثیر فرهنگ بر عوامل انگیزشی اشاره می‌کنند، شاید تفاوت فرهنگی بین نمونه‌های امری به تفاوت در یافته‌ها منجر شده است.

- توجه به این موضوع که مقایسه صورت‌گرفته در پژوهش کنونی مقایسه‌ای کلی در راستای سه حیطه اصلی درون‌فردی، بین‌فردی و اجتماعی است. شاید با تقسیم‌بندی هر حیطه به زیر مؤلفه‌های فرعی، تفاوت معناداری بین زنان و مردان سالمند در برخی از زیر مؤلفه‌ها مشاهده شود.

به طور خلاصه، بر اساس یافته‌های به دست آمده، می‌توان اینگونه استنباط کرد که پرسشنامه ۳۵ گویه‌ای با نمره‌گذاری ۵ درجه‌ای لیکرتی از روایی (صوری، محتوایی و سازه) و پایابی قابل قبولی برخوردار است و این توانایی را دارد که عوامل انگیزشی شرکت سالمدان در فعالیت بدنی را طبق مدل اجتماعی- بوم شناختی در سه حیطه انگیزش درون‌فردی (گویه‌های ۱ تا ۱۵)، بین‌فردی (گویه‌های ۱۶ تا ۳۳) و اجتماعی (گویه‌های ۲۴ تا ۳۵) شناسایی کند و در این راستا اطلاعات مفید و قابل قبولی را در اختیار پژوهشگران و مسئولان مربوط بگذارد. درنهایت، بر مبنای این پژوهش، به پژوهشگران آینده پیشنهاد می‌شود که

1. Lynne Fife

2. Hardy & Grogan

- Beliefs. *Public Health Nursing*, (Boston, MA), (20), 153–163.
16. Cousins, S.O. (2003). A Self-referent Thinking Model: How Older Adults May Talk Themselves Out of Being Physically Active. *Health Promotion Practice*, (4), 439–448.
17. Goodman, E.D. & Ballou, M.B. (2004). Perceived Barriers and Motivators to Exercise in Hemodialysis Patients. *Nephrology Nursing Journal*, (31), 23–29.
18. Hardy, S. & Grogan, S. (2009). Preventing Disability Through Exercise: Investigating Older Adults' Influences and Motivations to Engage in Physical Activity. *Journal of Health Psychology*, (14), 1036–1046.
19. Hildebrand, M. & Neufeld, P. (2009). Recruiting Older Adults into a Physical Activity Promotion Program: Active Living Every Day Offered in a Naturally Occurring Retirement Community. *Gerontologist*, 49, 702–710.
20. Ingrid, B. & Marsella, A. (2008). Factors Influencing Exercise Participation by Clients in Long-term Care. *Perspectives* (Gerontological Nursing Association (Canada)), (32), 5–11.
21. Islamic Republic News Agency(2007)Elderly. Available: <http://www2.iran.com/en/news/line8.htm> I. Accessed Gune 3.
22. Lees, F.D., Clarkr, P.G., Nigg, C.R. & Newman, P. (2005). Barriers to Exercise Behavior among Older Adults: A Focus-group Study. *Journal of Aging and Physical Activity*, (13), 23–33.
23. Lucas, J.A., Orshan, S.A. & Cook, F. (2000). Determinants of Health-Promoting Behavior among Women Ages 65 and above Living in the Community. *Scholarly Inquiry for Nursing Practice*, (14), 77–100 (discussion 101–109).
7. نجاتی، و. کردی، ر. و شعاعی، ف. (۱۳۸۸). عوامل موثر بر فعالیت فیزیکی در سالمندان منطقه ۱۷ تهران. *مجله سالمندی ایران*. ۴(۱۴).
8. نوربخش، م. فرخی، ا. خاکپور، س. و فراهانی، ه. (۱۳۸۹). مقایسه انگیزه شرکت زنان و مردان سالمند شهر تهران در فعالیت بدنی. *نشریه رشد و یادگیری حرکتی-ورزشی*. ۵.
9. واعظ موسوی، س.م.ک. مسیبی، ف. (۱۳۸۶). *روان‌شناسی ورزشی*. تهران. انتشارات سمت.
10. Austrian, J.S., Kerns, R.D. & Reid M.C. (2005). Perceived Barriers to Trying Self-management Approaches for Chronic Pain in Older Persons. *Journal of the American Geriatrics Society*, (53), 856–861.
11. Bautmans, I., Baert, V., Gorus, E., Met, T. & Geerts, C.H. (2011). Motivators and Barriers for Physical Activity in the Oldest Old. *Ageing Research Reviews*, 464–474.
12. Belza, B., Walwick, J., Shiu-Thornton, S., Schwartz, S., Taylor, M. & LoGerfo, J. (2004). Older Adult Perspectives on Physical Activity and Exercise: Voices from Multiple Cultures. *Preventing Chronic Disease*, 1, A09.
13. Brown, D.S., Finkelstein, E.A., Brown, D.R., Buchner, D.M. & Johnson, F.R. (2009). Estimating Older Adults' Preferences for Walking Programs via Conjoint Analysis. *American Journal of Preventive Medicine*, (36), 201–207, e204.
14. Casado, B.L., Resnick, B., Zimmerman, S., Nahm, E.S., Orwig, D., Macmillan, K. & Magaziner, J. (2009). Social Support for Exercise by Experts in Older Women Post-hip Fracture. *Journal of Women & Aging*, (21), 48–62.
15. Conn, V.S., Tripp-Reimer, T. & Maas, M.L. (2003). Older Women and Exercise: Theory of Planned Behavior

24. Lynne fife, D. (2008). Reasons for physical activity and exercise participation in senior athletes. Master's thesis, Brigham Young University.
25. Maculey, E. (2005). Physical Activity Quality of Life in Older Adults: Efficacy-esteem and Effectiveinfluences. *Journal of Psychological Science*, (10), 213-220.
26. Marcellini, F., Giuli, C., Papa, R. & Mocchegiani, E. (2012). Predictors of Participation in Physical Activity for Community-dwelling Elderly Italians. *Archives of Gerontology and Geriatrics*, (54), 50–54.
27. McLeroy, K.R., Bibeau, D., Steckler, A. & Glanz, K. (1988). An Ecological Perspective on Health Promotion Programs Health. *Educ. Quart*, (15), 351–377.
28. Newson, R.S. & Kemps, E.B. (2007). Factors that Promote and Prevent Exercise Engagement in Older Adults. *Journal of Aging and Health*, (19), 470–481.
29. Pate, R.P., Blair, S.N., Haskell, W.L., Macera, C.A., Bouchard, C. & et al. (1995). Physical Activity and Public health. A recommendation from the Centers for Disease Control and Prevention and the American College of Sports Medicine. *Journal of the American Medical Association*, 402–407.
30. Raviv, S. & Netz, Y. (2007). Age, Gender, and Level of Activity as Moderators of Personal Incentives to Physical Activity in Israel. *The Journal of Psychology*, (141), 241–261.
31. Resnick, B., Orwig, D., D'Adamo, C., Yu-Yahiro, J., Hawkes, W., Shardell, M. & et al. (2007a). Factors that Influence Exercise Activity Among Women Post Hip Fracture Participating in the Exercise Plus Program. *Clinical Interventions in Aging*, (2), 413–427.
32. Resnick, B., Orwig, D., Hawkes, W., Shardell, M., Golden, J., Werner, M., et al. (2007b). The Relationship between Psychosocial State and Exercise Behavior of Older Women 2 Months after Hip Fracture. *Rehabilitation Nursing*, (32), 139–149.
33. Schneider, J.K., Eveker, A., Broder, D.R., Meiner, S.E. & Binder, E.F. (2003). Exercise Training Program for Older Adults. Incentives and Disincentives for Participation. *Journal of Gerontological Nursing*, (29), 21–31.
34. Tu, W., Stump, T.E., Damush, T.M. & Clark, D.O. (2004). The effects of Health and Environment on Exercise-class Participation in Older, Urban Women. *Journal of Aging and Physical Activity*, (12), 480–496.
35. Vaughn, S. (2009). Factors Influencing the Participation of Middle-aged and Older Latin-American Women in Physical Activity: A Stroke-prevention Behavior. *Rehabilitation Nursing*, (34), 17–23.
36. Vogel, T., Brechat, P.H., Leprêtre, P.M., Kaltenbach, G., Berthel, M. & Lonsdorfer, J. (2009). Health Benefits of Physical Activity in Older Patients: A Review. *International Journal of Clinical Practice*, (63), 303–320.
37. Weeks, L.E., Profit, S., Campbell, B., Graham, H., Chircop, A. & Sheppard-LeMoine, D. (2008). Participation in Physical Activity: Influences Reported by Seniors in the Community and in Long-term Care Facilities. *Journal of Gerontological Nursing*, (34), 36–43.
38. Whitehead, S. & Lavelle, K. (2009). Older Breast Cancer Survivors' Views and Preferences for Physical Activity. *Qualitative Health Research*, (19), 894–906.

